

NOTA

Tots els que vulgan rebreces Setmanari de L' IGNORANCIA p' es correu pòden escriure directament à sa Direcció, en-viant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGÀ Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número ..... 0'65 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre ..... 0'65 "
Un any ..... 2'60 "
Números atrassats ..... 0'10 "

SONARÁ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓN Y REDACCIÓN: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. 3 mesos ... 0'85
1 any ..... 3'25
Dins España .. 3 mesos ... 1'00
1 any ..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plecs y questions.

NOVIHIS PER FORSA.

(ACABAMENT.)

Quant una mare no està cegada per cap preocupació ni per cap interès material, comprenem molt bé que veji els resultats des matrimoni molt primé y milló que sa fiya que tal vegada té els uys cuberts de passió y enamorament.

Comprendem molt bé que quant una mare estima de bòndeveres y obehint no més qu'à sentiments morals y à preceptes religiosos puga fins à cert punt oposar-se à n'es casament de sa séua fiya. Però negam absolutament y no podèm comprendre de cap manera qu'una mare que vulga casá sa fiya per s'interés miserabile de sa riquesa tenga dret à impossarsé are ni may. Es concedí lo contrari seria negà no sòls sa llibertat sinó sa consciència, no sòls s'amor sinó sa felicitat.

Aquest despotisme de certes mares hauria de desapareixe, y fins sa llei, quant arriba es cas d'una oposició decidida, permet sàbiament qu'un Jutge entri, representant sa justicia mateixa, à dins sa familia per sostrere à sa fiya que sòls ha trobat aculliment baix de sa llei. Y à n'aquest cas s'observa una cosa y es que sa llei no demana més qu'es consentiment, sense investigar els motius razonables ó no razonables d'els pares; observació que fa veure una vegada més qu'una mare no té dret d'oposar-se à sa séua fiya en res que sia voluntat clara y terminant séua, respecte à casaments.

Ademés, preguntau à totes aquestes mares si elles se casaren à n'es seu gust y quant eran joves si regoneixian aquest dret à n'els seus pares. La mitat vos contestarán que no. Ydò treguem sa derrera conseqüència diguent lo de Jesucrist: «si no estan netes de pecat que no tiran sa primera pedra.»

Amb axò queda provat que no tenen dret.

No negam que totes no heu fassin per sa felicitat de ses fives, però concedim també qu' es pòden equivocar.

D' aquí se pòt molt bé dedubí, que sa fiya no té cap dever d'obehí à sa mare en aquesta qüestió de casament, per sa sencilla raó de que sa mare no té cap dret à ferle casá per fòrsa.

Allá ahont no heu ha dret no heu ha dever.

Així heu diuen tots els missèss que tenen es cap demunt es coll.

Are vé lo milló des sermó.

Donat es cas de que se duga à efecte es casament, quina responsabilitat no contrèu devant Deu tant sa mare com sa fiya? Axò fins un cégo heu veu.

Es matrimoni à més d'essè sagrament es una institució social, principi y fonsament de sa familia y tronch de sa bona sàvia qu'ha de corre per totes ses distintes branques de sa societat humana. Si aquesta sàvia es borda, si aquest fonsament es fluix y no sòls fluix sinó fals, qu' es pòt comprendre qu'es casament puga donà are ni may els resultats sanitosos y es profit que deu havé de donà? D' aquí provenen un sens fi de conseqüències que venen à reflectarsé demunt s'humanitat. Una fiya casada per fòrsa no pòt inspirar may à n'els seus infants aquell respecte y veneració à n' es séu pare, de sa manera com heu pòt fé una fiya casada per pròpia voluntat. Amb quins uys ha de mirá sa qu' es mare per fòrsa à n'els fruysts d'aquest amor fòrnat? Dirán que ses ilusions passan prest y qu' es temps tot heu compón y que quant una jove arriba à certa edat compren es desbarat qu'hauria fet no obehint sa mare. Algunes n'hi ha qu' es tròban en aquest cas, però no totes ni la major part.

Y entrant de plè dins es cercle d'els sentiments humans. Quantes llàgrimes que no tenen prèu, quants de suspirs no arrebassa à la pòbre nina un matrimoni per fòrsa! Si demà es una màrtir, si tota sa séua vida es una esclava, qu' en qui donarà sa culpa més qu'à sa mare? Ademés si es marit veu qu' ella no l'estima, per fòrsa ha de sospità que n'estima un altre; y d'aquí surtan els inferns y renous diaris que per desgracia es repeteixan amb freqüència dins

moltes famílies. D' aquí surtan els fiys mal educats p' es mal exemple d'els pares. Y d' aquí surtan finalment molts de xascos y micos tant per sa mare com per sa fiya.

Moltes mares se pagan de s'apariència y s'ostentació y creuen qu'un jove en anà ben vestit, (ó molt pollo com se diu à Ciutat) en dò grans anells y cadenes d'òr, en anà de balls y reunions, en fé papé (d'estrassa moltes vegades) devant tothom, en essè un jove de carrera (maldelement no l'haja comensada ui pens comensarle may), en essè d'una família que du colxo ó té moltes cortedades de terra; ja es pensan locà amb un dit al Cèl. ¡Y quantes vegades ses levites nòves tornan jachs curts y lluhents, colò d'ala de mosca! ¡Quantes vegades els puros de l'Havana tornan capsets d'Estanch! ¡Quantes vegades ses cortedades tornan cortons y ses possessions pisets! ¡Quantes vegades sa carrera torna un empleo de quinze duros que no bastan per sofrit! ¡Quantes vegades ses conductes des melge se reduheixen à un parey de barcelles de blat anual!

Y axò son els micos que s'en duan ses mares. No seria lo pitjó axò si al cap y à la fi resultás es marit un hòmo de bé. ¡Quantes vegades aquella política y cumpliment fi d'els pollos es torna en flastomies! ¡Quantes vegades aquell volé partí un caramèllo amb sa mare ó sa fiya quant festetjan torna un derroche amb so menjá! ¡Quantes vegades aquella copa d'anissat begut per fòrsa (llenguatge d'ells) es torna una borratxera continua que los deshonra y los dò à la mort!

Y llavò després de casats, llavò vé es penediment y es refran «Quant sa fiya es casada llavò tot son partits.»

Devant Deu y tot lo mon una mare contrèu una responsabilitat que may se lleva de demunt. Sa fiya ha estat una màrtir, sa fiya ha estat desgraciada y totes ses llàgrimes que brillan à n'els seus uys al besá els infants, han d'essè per fòrsa gotes de fel per sa mare.

Matrimoni amb amor es sagrament, matrimoni sense amor pòt essè fins un crimen.

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plaça de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

Aquest amor ha d'essè pur, sant y segons sa lley de Deu y solament aquest pòt dà à sa felicitat des matrimoni; tot amor fals, tot capritxo injustificat, tota bena d'interés conduheix per fòrça à sa desgracia.

Son y serán sempre pròves d'axò tots els matrimonis fets entre *norihis per fòrça*.

BEL.

DESENGAÑY

D' UN ESTRAVIAT DE SA RELIGIÓ.

¿Que s' ha fet de l' alegria
que teuia essent petit?
¿Que s' han fet aquelles ditxes
que gosava? ¿j' han finit?

¿Còm es qu' are sempre, sempre
tench mon còr funest y trist?
¿Còm es qu' ara sa méua ombra
me causa horror si la mir?

¡Ay de mí! Jò bé puch riure;
però may deix de sentí
els batechs del còr que 'm diuen:
«Pena, pena mes, » seguit.

Res m' alegra y m' aconsòla,
res tròb que 'm fassa felís:
tot m' espanta, tot m' endòla,
tot quant veitx me fa entristir.

¡Ay de mí! ¿Qu' es lo que 'm passa?
¿Que sent à dins lo meu pit?
¿Ay! sent un fòch que me crema,
qu' aflegeix mon esperit!

¿Que serà que tots els vespres
fantasmes negres somiy
que 'm tiran fletxes enceses
y m' atravessan lo pit?

¿Y perquè amb còrdes me ferman
y amb elles me fan seguir
diguientmè amb veu tenebrosa:
«Nòtros som els téus amichs»?

¡Ah! ¿serà que per ventura
amb aquests sòmils m' avis?
¿Serà per ferme comprendre
qu' els amichs m' estan trahint?

¿O será per ferme veure
que m' han duyt per mal camí
y qu' han estat sos conseys
fletxes de fòch à mon pit?

Oh, Deu del Cèl, coneix ara
qu' en veritat es axí:
desde es moment que vaix pèdre
la fè cristiana, he patit.

¿Y son ells que me robaren
aquest tresor benehit
y que 'n revanxa escamparen
dins lo meu còr un verí!

¡Ah, amichs dolents de la tèrra,
de la méua honra botxins,
robadors de ma alegria,
Siau per mí malahits!

Y jò que sempre escoltava
sos conseys, j'onto de mí!
essent uns hòmos tan cegos
que no veuen lluñy dos dits.

Ses costums religioses
les me feren avorri,
y d' altres m' en feren prendre,
que lo inéu còr han podrit.

Me feren cobrá gran òdi
à m' espòsa y à mis fiys,
y amistat amb altres dònes
que m' han deixat destruít.

Me feren cobrá també
rabi y envèja à n' els richs.
¿Y qu' he goñat amb tals còses?
Esse més pobre y més vil.

Y ara els hòmos de ca-séua
en veurém fajan de mí,
y tots els més calaveres
se demòstran molt amichs.

¿Y amb aquestes coneixènzes
he d' estar fins à morí?
No, no, ja s' han acabades;
no les vuy entorn de mí.

Desd' ara jò d' ells m' apart,
còm amichs los desprecíhi,
y còm à germans que son
la fè en Deu sòls los desitx.

—
¡Quina modansa tan gròssa
qu' hey ha hageda dins mon pit!
¡Sent un aygo que m' apaga
aqueell fòch tan malahit!

Gracies vos don, joh, Deu meu!
Gracies vos don, mercès mils.
Per havermè despertat
d' aquell sòmit intranquil.

Y ara amb cristiana venjança
amb còr humil vos suplich
qu' à tots ells los desperteu
donantlos vertadé avis.

Aquí 'm teniu plè de llàgrimes,
perdó de Vos necessit:
heus promèt qu' àntes de pèdre
la fè en Vos, m' vuy morí.

Perque quant venga aquell hora
que 'm fuji mon esperit
puga pegá sa volada
cap al vòstro paradís.

FEROSTAS.

S' HOSTALET D' EN CAÑELLAS.

Ara fa vint anys que s' Hostalet era
una petita possecció situada un quart
lluñy de Ciutat à sa carretera d' Inca
amb una casa baixa de pagès y vuyt
corterades de tèrra sembrada d' ametlés
y figueres, que no bastavan per la vida
d' una pòbre viuda qu' hey vivia còm à
propietaria y qu' era mare de cinch in-
fants. La pòbre era ja veya y abans de

mori va fè cinch parts d' aquella posse-
sió, una per cada infant, procurant que
totes confrontassen à sa carretera, y los
entregá sa tèrra. Cada infant procurá fè
una ó dues cases à sa carretera, deixant
un pas per podè entrá dins sa tèrra à
conrarla. Aquests cinch passos foren
després ses entrades de cinch carrés,
quant tots ells resolgueren vendre sa
tèrra en trasts per fè casetes de recreo.
Sa via férrea passava per sa part de der-
rera y es veynat des carril continuá
aquellos carrés fins à sa via, creuantlós
amb un altre carré que los travessás à
tots. Per sa séua part els cinch germans
de s' Hostalet també señaren un' altre
travesia per aná d' un carré à s' altre, y
à poch à poch tot aquell terré s' omplí
de cases.

Uns quants protestants vejent que no
hey havia Iglesia, y sí un Cassino y
varies tavèrnes, volgueren evangelisá
aquest caseriu y lo que lograren va essè
despertá es sentiment religiós des vecin-
dari que va resoldre edificá una petita
iglesia, la qual van acabant ja à petites
sempentes, després d' haverhí dit sa pri-
mera missa ara fa uns quatre ó cinch
años. Es dia del Ram passat va essè es
primé dia que d' aquesta iglesia sortí
una processó per recorre tots aquells
carrés y demostrá d' una manera pú-
blica y solemne sa religiositat qu' anima
tot aquell vecindari y sa confiança que
tenen en que Deu los donarà à tots pros-
peritat. Tant aquesta processó còm sa
funció que després se celebrá dins de la
Iglesia, foren molt lluhides, havent es-
trenat sa música composicions nòves de
acreditats professors. Ara falta qu' es
Cassino que tenen qu' es un edifici no-
table se converteixca prest amb una es-
cola ahont tota aquella jovenèa aprènga
de lletgí y escriure y els rudiments de
les ciències necessaries per ferlos uns
bòns menestrals.

¡Deu fassa que prest heu vejèm!

PEP D' AUBENA.

LA REDENCIÓ.

Imitació del himne *PANGE LINGUA GLORIOSI*.

Per tot amb gran alegria
Canta lo bòn cristiá,
La victòria qu' alcansá
Jesús en la Creu un dia.

Condolit de s' hòmo el veu
Mòrt baix l' arbre del pecat,
Y sa vida li ha tornat
D' un altre arbre qu' es la Creu.

De Luzbel la traydoria
Molt burlada se quedá,
Quant Cristo li arrancá
La presa que fòrt tenia.

Quant el temps se va cumplí
El Fill de Deu devallà
Del Cèl y se va encarná
Per podernos redimir.

Petitonet el veureu
Aquell qu'à n'el Cèl no cap
Embolicat dins un drap
Cresquent per morir en Creu.

Cumplits los trenta tres anys
Aquest Cordero sagrat
Fonch à son Pare immolat
Per pagá nòstros engaños.

Li daren à beure fèl;
Son còs quedá traspassat;
De la llaga del costat
Sortí llum que mos d'ú l' Cèl.

Les téues rames inclina
Oh Creu, arbre portentós!
Lo tèu sant fruyt donamós
Qu'es del pecat medicina.

Tú ets l' arca salvadora;
El qui en tú s'abrossará
De segú que no es perdrá
Dins esta vall pecadora.

Y vos, Santa Trinitat,
Pare, Fill y Esperit Sant;
Feys que visquèm alabant
La vòstre suma bondat.

MESTRE GRINOS.

LA RESURRECCIÓ DE JESUCRIST

(Imitació de la seqüència *VICTIMÆ PASCHALI*.)

¡Oh, Cordero innocent!
per nosaltres immolat,
ja vos veym resucitat
amb majestat imponent.

Mercè à vòstron sufriment,
nos veym ara redimits;
altre volta fets amichs
de Deu Pare omnipotent.

La mòrt envalentonada
pensava triufá de Vos;
però 'vuy al mirarvos
se queda molt humillada.

Magdalena amb gran dolor
son Deu anava à cercá
per tornarló embalsamá,
y el seu plè de resplendor.

Un àngel vestit de blanch
li mostra los seus vestits
qu'encara estaven teñits
amb sa séua pròpia sanch.

Plè de glòria inmortal
als Apòstols visitá
y à tots los aconsolá
amb cariño paternal.

MESTRE GRINOS.

XEREMIÀDES.

Don Francesch Rosselló, President dignissim des *Círculo Mallorquí*, tengué s'amabilitat de convidarmós à n'es Concèrt Sacro que se va cantá el diumenge passat à sa vetlada.

Sentim que ses curtes columnes des nòstro setmanari no mos permeten doná una llarga ressenya de sa funció que res deixá per desitjá com totes ses reunions que sòl doná aquesta Societat. Bastarà dirvós que va essé una funció molt concurguda, molt agradable, molt ben disposta y de gran lluhiment per sa Societat y per tots els señós y señoretas que hey prengueren part.

Donam les gracies à son President p' es bon rato que mos proporcioná amb sa séua invitació y desitjám que no sia sa derrera.

**

Els homos veys no havían vist may un temps tan crú, ni tan plové, ni tan llampetjadó com es que va fé dijous decapvespre. Desbaratá sa processó y ses Cases Santes tenueren pòques visites ferm, perque no hey havia qui anás p' el mon. Ahi, Divendres Sant demati, seguia plougent y ben carregat el Cèl; y els carrés com à sopes escaldades.

**

En bon Divendres Sant hem vist traixinà carros per dins Ciutat, quant à fòra Mallorca ni els ferro-carrils fan trens en semblant dia.

¡Oh tempora! ¡oh mores! Que vòl dí en mallorquí:

Jò tench pòr d' els mòros!

**

Hey ha qualque vila dins Mallorca, ahont no està cap mica en pràctica sa inàcsima cristiana de perdoná als nòstros inimichs y de fé bé à n'aquell que mos fa mal; ans al contrari sa venjança es una arma corrent y ensalsada y hasta llegítimament entronisada, y s'egoisme y es ròbo, s'estafa, sa mentida, y altres delictes son virtuts sempre que se fasen baix de la capa de sa religió, y salvant ses apariències.

Qu'axò succeixca no heu estraïm perque ses personnes qu'haurian de doná à coneixe à tothom sa paraula de Deu, may fan cap doctrina à n'es pòble, y de aquí naxen la major part d'aquests mals que si no s'hi pòsa remey, prònte, serán causa de sa ruina de sa població. Y no hey poseu cap dupta. Es la veritat que vos dich y predich com à derré dia de sa Corema; y sino deixau fé es temps y veureu còses.

**

Cada dia, un poch abans d'arribá es derré tren, una partida d'atlòts sòlen

prendre per son conta s'Estació des carril y allà jugan y fan renòu molestant ses personnes que van à esperá qualcú, y no hay ha cap Municipal que los diga res, ni que solament se deix veure per aquells redòls.

Convendría que n'hi hagués qualcun qu'hey fés una mica d'ombra per evità molèsties à ses personnes que ja los ha fuit sa juguera.

**

De cèrt temps en aquesta part succeeixen ròbos misteriosos à Ciutat que fan està amb sos cabeys drets.

Es derré d'aquests se va fé à n'es carré de l'Estrella, d'hont sense rompre cap pañy ni esbucá cap calaix varen trèure devés dèu duros en ferro y plata deixant su devora cuberts de plata y altres albaques.

Els lladres ningú sap qui son; de mòdo que l'amo d'els cèntims haurá d'estrenerses es cap y ferses contes qu'ha jugat à la Loteria y no ha trèt..... ni sisquiera els doblés de sa butxaca.

Si visquessem à altre part podríam dí jçoses d'Espanya! però com som à Mallorca, cada qual pòt dí lo que li pareixca.

**

P'el terme de Manacor caygué la setmana passada una gelada mascle que no va deixá ni faves, ni ametlons, ni uys vius à ses viñes y parres, que ja havían trèt. Donava llàstima es veure aquell gran fracàs.

Aquesta gelada la veyan vení es vespre abans y ningú tractá de fé res per salvá sa cobita.

A fòra Mallorca s'en haurian anat à ferí fum dins ses viñes y à posá en òbra altres remeys qu'estan acreditats. Però à Mallorca, els pagesos més mos estimam ocuparmós de llevarmós sa pell uns à n'els altres y de fundá per aquest fí moltes societats amb nòms estrambòtichs del Engany, y del Embut, y del Modus-Vivendi, y de la Dinamita, etc.; que tractá de fé un bé general à tot el país y beneficis à nòltros mateixos.

**

Hem vist qu'à Manacor estan fent una plassa per vendre verdures y frutes.

Mos agrada molt aquesta millora que reclamava ja imperiosament el seu vecindari, perque ses pòbres plasseres y madones havian d'amparà s'aygo ó es sòl per podé vendre ses séues hortalisses; però no mos agrada massa ni es punt ahont l'han colocada ni sa forma pòbre y raquitica qu'han donada en aquell coberti.

Creym que si s'haguessen près sa molèstia de consultarhò à qualche persona artística de fòra vila, haurian pogut fé una cosa milló y més econòmica.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

*Diumenge de Pasco 5 d' Abril.***LA RESURRECCIÓ DEL SEÑOR Y SANT VICENS FERRER, CONFESSÓ.**
(B. P. en Sant Agustí.)*Coranthòres.*—Comènsan à Sant Jaume dedicades à la Resurrecció de Jesu-Christ.
Funcions amb Nostr' Amo.—Es decapvespre al Socés, Sant Francesch, Sant Felip Neri, ses Caputxines, Sant Geròni, Concepció y Santa Magdalena. A s'horabaixa à Montissión y à Santa Eulàlia.*Funcions.*—Comunió general à la Mercè y à Sant Cayetano. A Santa Creu, s'horabaixa, à Nòstra Senyora de Lourdes.*Costums.*—Festa à Sant Vicèns Ferrer d'Ivissa. Processons à sa dematinada à La Sèu y à Santa Eulàlia.*Efemérides.*—1752. La Ciutat ha enviat dos xabèchs à dû blat, perqu'es qu'hey ha à Mallorca sòls basta per 15 dies. Molts diuen que n'hi ha, però està en males mans.

—1755. Han ubert es pòrt d'Aleudia, tançat desde 1715.

Temps.—Bòn temps encara que insegú.*Signes.*—Els nins nats avuy sufrirán moltes tentacions; ses nines no serán may riques.*Dilluns 6.***SANT GUILLEM Y SANT CELESTÍ.**

(✿ abans festa)

Coranthòres.—Segueixen à Sant Jaume.*Funcions.*—A ses parròquies l'adoració de ses relíquies.*Costums.*—Comènsan els pancaritats.*Efemérites.*—1752. Ses guixes anavan à 2 sòus s'aumut, els ciurons à 5, els fasòls à 2 y 4 doblés, ses faves à 3. Tot anava carissim.*Temps.*—Bòn temps.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en apogeo y en Sagitari.—Els nins nats avuy serán valents; y ses nines bònes atletes.*Dimarts 7.***SANT EPIFANI, BISBE Y MARTIR.**

(† abans dia de missa).

Coranthòres.—Acaban à Sant Jaume.*Funcions amb Nostr' Amo.*—Dematinada els combregás generals.*Funcions.*—A les 7, s'escercici del Beato Alonso à Montissión.*Costums.*—Processons d'els combregás generals en totes les parròquies.*Efemérides*—1753. Va fer tant de vent que tomà casi totes ses metles, ses garròves, y sa flò de ses faveres. Ha tomat moltes olives, auzines, pins y garrovés. Es mal qu'ha fet passa de cent milia lliures.

—1756. A les 11 de sa nit s'esfondrà sa capella de la Puríssima de Santa Eulàlia.

—1775. Na Juana de Paguera matà s'hòmo ajudada d'un cabó de milicies en la vila de Calviá y el feren tròsses y el cremaren dins es forn coguentí es pà per desfressà es cas, més es lleu y sa butza no volgueren cremarsé y los dugueren à enterrà y axò fonch causa de descubrirse. Aquesta Juana era molt hermosa y morí després penjada.

Temps.—Quart minvant à les 2:53 des capvespre.—Perillan vents.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en Capricorni.—Els nins nats avuy serán embusteros; y ses nines xerèques.*Dimecres 8.***SANT TIBURCI Y SANT PERPÉTUO.**

(Se trèu ànima.)

Coranthòres.—Comènsan à Sant Cayetano dedicades à Sant Francisco de Paula.*Funcions amb Nostr' Amo.*—Per la Inmaculada: à Santa Creu à les 7 y mitja, à Sant Miquèl à les 11, y à Sant Francesch à les 11 y un quart. A Santa Magdalena à s'horabaixa.*Funcions.*—A S. Jaume la Agonía del Redentor.*Costums.*—Festa à la Mare-de-Deu del Cocó de Lloseta. Es molt concorreguda.*Efemérides.*—1749. Tercera festa de Pasco; gran processó del Sant-Cristo de Sant Nicolauet vey en rogativa per aygo.

—1757. Una señora d'un capitá de dragons ha tengut 5 criatures, 3 vives y 2 mortes.

Temps.—Segueix sa tendència à vents.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en Capricorni.—Els nins que neixerán avuy serán bons comerciants; y ses nines capbuydes.*Dijous 9.***STA. MARÍA CLEOFÉ Y STA. CASILDA.***Coranthòres.*—Segueixen à Sant Cayetano.*Efemérides.*—1742. Se comensaren ses obres de reparació y modificació de la casa de ses comèdies, que desde l'any 1715 servia de corté de soldats, essent Retgidors Don Juan Salas y Don Geròni Morell. Costaren més de 3000 lliures, y sa primera companyia qu'hey representá aquest any tenia per actora principal à Isidora Quirante.*Temps.*—Regularment vents.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en Capricorni.—Els nins nats avuy serán bons per jutges; y ses nines virtuosas.*Divendres 10.***SANT MACARI Y SANT EZEQUIEL.***Coranthòres.*—Acaban à Sant Cayetano.*Funcions amb Nostr' Amo.*—I'el Còr de Jesús: à Sta. Creu, Sant Jaume, Sant Miquèl, Sant Nicolau y la Mercè, à s'horabaixa.*Funcions.*—A Sant Francesch y à Sant Miquèl p'el Còr de Jesús à les 5 y mitja. Comunió general à Montissión. A Sant Jaume à les 6. A Sant Felip Neri à les 6 y mitja. A Sant Cayetano à mitx dia.*Efemérides*—1749. Gran processó de S. Francesch amb la Puríssima y el tabernacle de plata perque Deu alivíhi Mallorca de sa pèste qu'hey ha.

—1775. Bendicció de sa nova iglesia provisional d'els Caputxins feta en les cases del Bordell.

Temps.—S'aclareix.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en Sagitari.—Els nins qu'avuy neixerán serán bons per teatro; y ses nines bònes cantarines.*Dissapte 11.***SANT LLEÓ EL MAGNE, PAPA Y DOCTÓ.***Coranthòres.*—Comènsan à Sant Antoni de Pàdua dedicades à la Divina Pastora.*Funcions.*—A la Sèu I. P. à la Puríssima.*Efemérides.*—1758. Mataren à Pollença una guardia de cavall de la Ronda des Tabach. D'ell no han trobat més qu'es capell y es cavall l'han trobat dins una cínia foradat de bales.*Temps.*—Podrà essè que plòga.*Signes.*—Es sol en Aries; sa lluna en Acuari.—Els nins qu'avuy neixerán serán bons per anticuaris; y ses nines prudents.**PORROS-FUYES.**

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Còm ets tan caperrut, Xesch?*
SEMLANSES.—1. *En qu' acaba amb punta.*2. *En que dà martiri.*3. *En que dà rosari.*4. *En qu' aguanta un ciri.***XARADA**.....—*Ram.***PREGUNTA**.....—*Un gall.***CAVILACIÓ**.....—*Simonet.***FUGA**.....—*Sant Antoni ca per mà sonant una campaneta, y amb sa séua guitarreta tots los peixos fa ballà.***ENDEVINAYA**..—*Un cirerà.***GEROGLIFICH.**R : J
ó Puig
ECSEMÉ.**SEMLANSES.**

1. *En que s'assemblan els carrés en Dijous Sant à la mar?*
2. *Y sa Casa Santa à una malalta?*
3. *Y la Sanch à n'es prèmi gròs de sa Loteria?*
4. *Y La Sala amb so pòrt de Palma?*

XARADAEn Tomeu avuy que es tot lo que hey ha *primera* pòt perque *segona* quant passa pues *tersa* els papés que vòl.**PREGUNTA**

Amb quina paraula des Pare-Nòstro sembran els llauradós es blat?

ETNECIV LAUCSAP.

CAVILACIÓ.**GRA O NEU**

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

B.n .rbr. .s .l g rr.v.
q.. t. g rr.v.s t.t l'.ñy
q..nt l. c.y.n s.s d' ng..ñy
j. t. s s d. l'.ñy q.. v.

ENDEVINAYA. Som malahida y cercada;
consòl des gènero humà,
verinosa y estodiada,
y amb so prèu pòbre ni rich hey ha.

UN SANTAMARÍE.

(Ses solucions dissapte qui cé si som cius.)